EN PORTADA

MARIA, CAMÍ DE MISSIÓ PER A LA NOSTRA ESGLÉSIA DIOCESANA

16 d'agost de 2026

Benvolguts germans i germanes, la solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu, que celebrem amb joia al cor de l'estiu, ens convida a aixecar la mirada cap al cel per contemplar el destí gloriós al qual tots som cridats. Les lectures d'aquesta festa ens presenten un contrast meravellós entre la glòria celestial i el camí terrenal del servei. En el llibre de l'Apocalipsi, se'ns obre el santuari del temple de Déu i apareix l'arca de la seva aliança, seguida de la visió d'aquella «dona que tenia el sol per vestit, la lluna sota els peus i duia al cap una corona de dotze estrelles». Aquesta dona, imatge de l'Església i de Maria, ens recorda que la victòria final pertany a Déu i al seu Messies.

Com ens diu sant Pau a la Carta als cristians de Corint, Crist ha ressuscitat com el primer d'entre tots, i en Ell tots tornarem a viure. Maria, en ser assumpta al cel, és la primera a participar plenament d'aquesta victòria sobre la mort, l'últim enemic que serà destituït. Ella és la «princesa enjoiada» que el salmista descriu entrant al palau del rei, vestida amb brocats d'or i acompanyada de cants de festa. Però aquesta glòria de Maria no és una realitat llunyana, sinó el fruit d'una vida entregada i d'una fe profunda.

L'Evangeli d'avui ens ofereix la clau per a la nostra vida diocesana: «Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya». Aquesta expressió, *decididament*, ens indica una voluntat ferma de servei i de comunicació de la joia de l'Evangeli. Maria no es queda tancada en el misteri de la seva pròpia elecció, sinó que surt a l'encontre de la seva germana Elisabet, portant en el seu si virginal el seu Fill Jesús. És en aquest gest on els cristians ens hem d'identificar plenament amb ella.

En sintonia amb les nostres prioritats pastorals, aquesta solemnitat ens ha d'animar a viure amb una actitud missionera i evangelitzadora. Com Maria, som portadors de Crist pel món. La nostra vocació baptismal no és un do per al gaudi privat, sinó una crida a la missió. Anar «decididament a la muntanya» significa, avui i aquí a Tarragona, sortir de les nostres comoditats per portar l'esperança de Jesús a les perifèries de la nostra societat, a les famílies, als joves i a aquells qui pateixen la solitud.

Quan Elisabet sent la salutació de Maria, el nen salta d'entusiasme a les seves entranyes. Això és el que passa quan una comunitat cristiana viu la seva dimensió

missionera: encomana la joia del Crist i fa que l'esperit dels altres brolli en un cant d'acció de gràcies. Maria ens ensenya a cantar el Magnificat, reconeixent que el Totpoderós obra meravelles en la nostra petitesa i exalça els humils.

Que la festa de l'Assumpció ens ajudi a renovar el nostre compromís baptismal. Que, com a Església diocesana, siguem capaços de portar Jesús a cada racó de la nostra terra, amb la mateixa urgència i amor amb què Maria va pujar a la muntanya. Que la Mare de Déu ens acompanyi en aquest camí d'evangelització, fent de cadascun de nosaltres testimonis vius de la Resurrecció.

Bona festa de l'Assumpció, bon diumenge i bon final d'estiu a tots!

Joan Àguila Chavero, pvre.
Provicari general per a la pastoral